

[Ejler Koch.]

husområder, der kan rumme lige så mange sommerhuse som dem, vi rent faktisk har, og derfor føler jeg mig forholdsvis overbevist om, at vi uden nogen betænkelighed kan standse sommerhusbyggeriet og sikre, at kysterne ikke lukkes af ved individuelt sommerhusbyggeri. Vel har vi en stor kyststrækning, men vi må samtidig erkende, at det er begrænset, hvad der er tilbage af en virkelig høj kvalitet, der kan bruges til rekreative formål, og derfor vil jeg gerne give ministeren vores fulde tilslutning. Om denne politik så skal realiseres gennem et landsplandirektiv, eller den skal realiseres gennem mere konkret godkendelse af regionplanerne, er noget, vi kan diskutere.

Men jeg håber, at der her i dag vil kunne blive bred tilslutning til, at ministeren kan arbejde videre efter de retningslinjer, som er skitseret i redegørelsen.

I denne forbindelse vil jeg også godt understrege, at vi nok i den kommende tid bliver nødt til at interessere os mere for, at der bliver udlagt og reserveret arealer til fritidsformål. Der er ingen tvivl om, at befolkningen i den kommende tid vil få mere fritid — vi må forudse nedsættelse af arbejdstiden — og derfor tror jeg, det er meget vigtigt, at vi allerede nu begynder at overveje, hvilke områder der skal reserveres til fritidsformål, herunder også hele problemstillingen omkring naturparker. Det kunne være ønskeligt, om vi kunne finde et andet ord end naturparker, men vi ved vist alle sammen, hvad der tænkes på, når vi snakker om at redde større sammenhængende rekreative områder.

Jeg skal ikke sige andet om målsætningen, men gå over til det andet spørgsmål, jeg mener det er nødvendigt at diskutere i forbindelse med planlægningen. Det er spørgsmålet om organisationen. Her skal jeg nævne 3 punkter, hvor jeg mener der stadig væk er noget at samle op.

Det første er hele problemstillingen omkring den statslige sektorplanlægning eller rettere koordineringen af den statslige sektorplanlægning på tværs af de eksisterende ministeriegrænser. Jeg er bange for, at hvis vi ikke gør noget her, vil dette i meget høj grad vise sig at blive et af de svage led i hele vores planlægningssystem. Vel har vi afhjulpet nogle af sektorproblemerne ved op-

rettelsen af miljøministeriet, hvor en lang række områder blev samlet, men efter min opfattelse bliver vi nødt til at gå ind i overvejelserne om, hvordan man kan styrke regeringens koordinerende beføjelser på de enkelte sektorer.

Det er derfor, jeg med interesse i redegørelsen læser, at et udvalg arbejder med centraladministrationens planlægningsvirksomhed. Så vidt jeg har forstået, er dette udvalgsarbejde temmelig langt fremme, og jeg vil derfor gerne spørge ministeren, hvornår vi kan vente resultaterne offentligt. Jeg ved, at der er mange ømtålige problemer i det, men der er for mig ingen som helst tvivl om, at vi bliver nødt til på en eller anden måde at styrke regeringens koordinerende planlægningsbeføjelser på bekostning af de enkelte sektorministeriers selvstændighed. Derfor vil jeg som sagt godt høre, hvornår vi kan vente et udspil.

Det andet problem, som jo står voldsomt tilbage på planlægningens område, er spillet mellem den fysiske og den økonomiske planlægning, hvor der desværre er meget, der halter. Jeg skal opfordre til, at man arbejder videre med disse problemer.

Den tredje ting er spørgsmålet om regionplanlægningen.

Dér har vi jo i sammenligning med hovedstadsområdet i det øvrige land en relativt svag regionplanlægning. Nu må vi se at indhøste erfaringer for, hvordan regionplanarbejdet går, det er jo i gang, men jeg tror ikke, vi kommer uden om på et eller andet tidspunkt at diskutere spørgsmålet om indholdet og styrken af regionplanloven, om ikke vi bliver nødt til at få en regionplanlov i det øvrige land af samme styrke som den, vi har i hovedstadsområdet.

Det tredje problem, jeg skal sige noget om, er midlerne. Karakteristisk for vores hidtidige planlægningslovgivning har det jo været, at det er en restriktiv planlægning, restriktiv forstået på den måde, at der lægges begrænsninger for folks handlefrihed, når og hvis de vil handle. Derimod har vi haft relativt få beføjelser, der direkte kan realisere bestemte planer. De positive midler, vi har haft i lovgivningen, er hovedsagelig bestemmelser om tilskyndelser og tilskud til folk, der vil handle på en bestemt måde, og så en relativt begrænset ekspropriationslovgivning.

Skal vi til at realisere vores målsætninger